

en god Forbindelse. Som det blev nævnt, har Lovforslaget om Brobygningen været forelagt Jernbaneraadet, hvor jeg har den Ære at have Sæde, og vi har dér efter Prøvelse godkendt Lovforslaget og anbefalet det til videre Fremme. I Henhold hertil skal jeg ogsaa i dette høje Ting tillade mig at anbefale Lovforslaget til Fremme, idet jeg blot vil gøre den Tilføjelse, at Tanken om at etablere en Færgedrift mellem Als og Sundeved ikke har vundet Tilslutning fra nogen som helst indenfor Jernbanekommissionen, ej heller i Jernbaneraadet, idet det baade vil blive dyrere og en lidet tilfredsstillende Maade at løse Spørgsmaalet paa. Det kan vist kun løses gennem Anlægget af den foreslaede Bro.

Holdgaard: Paa mit Partis Vegne kan jeg anbefale det foreliggende Lovforslag til hurtig Fremme.

Ministeren for offentlige Arbejder (Slebsager): Jeg takker de forskellige Ordførere for den velvillige Modtagelse af Lovforslaget.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Indkvartering.

(Lovforslaget findes i Tillæg C. Sp. 331).

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Indenrigsministeren (Kragh): Vor Indkvarteringslovgivning har gennem en Aarrække været forældet, og de Forbedringer i den bestaaende Ordning, der er gennemført navnlig med Hensyn til Ydelserne til de Kommuner, som har paataget sig at have Garnison, har ikke ændret den Utilfredshed, som den bestaaende Lovgivning har givet Anledning til. Der blev derfor nedsat en Kommission til Overvejelse af hele denne Sag, og den afgav Betænkning den 21. September 1923. I Kommissionen var der i alt væsentligt Enighed om at stille Forslag om en ny Lovgivning paa dette Omraade, idet dog et Mindretal, bestaaende af to Medlemmer, hævdede, at der altid

burde ydes fuld Erstatning til de Kommuner, der faar Garnison, hvorfor Skellet mellem saadanne Ydelser, for hvilke der gives fuld Erstatning, og dem, for hvilke der kun gives delvis Erstatning, slettes. Men udover dette var der i det hele og store Enighed. Jeg maa se saaledes paa de Indvendinger, der rejstes fra Mindretallets Side, at man ikke kan fastslaa Fordelene for en Kommune ved at opnaa Garnison alene under Hensyn til, hvad Kommunen faar af Staten som Godtgørelse; man maa ogsaa tage Hensyn til de mange andre for Kommunens Økonomi heldige Virkninger, som det medfører at have Garnison. Det viser sig ogsaa stadig, at Iveren for at opnaa at blive Garnisonsby er ret stor, og jeg har derfor fundet det rimeligt paa dette Punkt at forblive ved den hittidige Grundbetragtning.

Her foreslaas det nu, at Indkvarteringsbyrden, ligesom det hidtil har været Tilfældet, fremtidig lægges paa Kommunerne, idet jeg dog straks maa sige, at Loven ikke angaar København, som har et tilstrækkelig stort Antal Staten tilhørende Kaserner. Ved en Ændring i Folketinget er der i § 1 tilføjet, at Loven ogsaa skal omfatte saadanne Landkommuner, i hvilke Staten maatte oprette Garnison, og som er villige til at underkaste sig Lovens Bestemmelser. Derved sker der ikke nogen Realitetsændring, det giver kun Udtryk for det, der ogsaa oprindeligt fandtes implicite i Lovforslaget, at Landkommuner i denne Forbindelse kan komme i Betragtning. Medens Byrden ved Indkvarteringen hidtil har hvilet paa Grundejerne, lægges den nu direkte paa Kommunen, og ved kortvarig Indkvartering lignes Udgifterne paa Borgerne, baade paa Ejere og Lejere. Fremtidig foreslaas det kun at opretholde saadanne Ydelser, der faktisk præsteres in natura, medens Kommunerne fritages for saadanne Ydelser, for hvilke de har Krav paa fuld Erstatning som f. Eks. Anskaffelse og Vedligeholdelse af Inventar, Opvarmning og Belysning af Sygehuse, Vagter, Arrestlokaler og lignende. Pligten til at skaffe Underofficerer Indkvartering foreslaas ophevet. Den har i en Aarrække ikke været opfyldt in natura, men har været afløst af en Godtgørelse fra Kommunerne til Staten, altsaa en Godtgørelse, der fremtidig bortfalder.

Med Hensyn til Tilvejebringelse af Vagtlokaler, Arrestlokaler, Magasiner, Vognskure, Depoter, Sygehuse, Samlings- og Eksercerpladser med mere, for hvilke Staten hidtil har været pligtig at yde fuld Er-